

עמ"ת 15518/10/17 - מרדכי מנג'ם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 15518-10-17 מנג'ם (עציר) נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופטת מרים אילני
עורר	מרדכי מנג'ם (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט השלום (כב' השופט ד' גבאי ריכטר) מיום 25.9.2017 בתיק מ"ת 49271-07-17, בה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.
2. החלטת כב' השופט גבאי ריכטר נתנה לאחר שביום 3.8.2017, קבעה כב' השופטת ע' אבמן מולר, כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהעורר ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום.
3. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו 13 אישומים של התפרצות לדירה בכוונה לבצע גניבה וקשירת קשר לביצוע פשע. ב- 11 אישומים מתוך 13 האישומים הנ"ל יוחסה לעורר גם עבירת גניבה.
4. בכתב האישום מפורטים 11 אירועים בהם לכאורה הגיע העורר יחד עם אדם נוסף בשם יוסף אלימלך (להלן: אלימלך), לביתם של אנשים מבוגרים בני 70 ומעלה, ובתחבולה ותוך הסחת דעתם, פרצו לביתם וגנבו כספים. על פי המתואר בכתב האישום, העורר ואלימלך היו מגיעים לבתי המתלוננים ומציגים מצג כאילו הם מבקשים להרים תרומה לבית הכנסת באמצעותם. העורר ואלימלך היו מציגים למתלוננים שטר של 200 ₪, ומבקשים לתרום רק 100 ₪. לאחר שהמתלונן היה מחזיר להם שטר של 100 ₪ כעודף, העורר או שותפו היה קורע אותו, מבקש שטר חדש, ומסיח את דעתו של המתלונן, שעה ששותפו מנצל את הזמן וגונב כספים מבית המתלונן. לגבי שני האישומים הנוספים, תואר ניסיון להסיח את דעת המתלוננים באופן דומה, ומשלא הצליחו, לא בוצעה גניבה.
5. בהחלטתו מצא בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר. בית המשפט ציין כי המתלוננים השונים מפרטים שיטת פעולה דומה, וכי חלקם מוסרים פרטי זיהוי שונים העונים לתיאורם של העורר ואלימלך, כגון תיאור פנים, מבנה גוף, קעקוע ייחודי שיש לאלימלך, ורכב מזדה לבן, השייך לכאורה לעורר.
6. בית המשפט קמא סקר חלק מן הראיות שבתיק החקירה וציין שאף שאין בכך כדי למצות את כלל הראיות, ואף אם בחלק מן האישומים קיימות ראיות בעצמה פחותה מן האחרות, אין בכך כדי להשליך על

המכלול.

7. בכל הנוגע לעילת המעצר, קבע בית משפט קמא כי קיימת עילת מעצר בגין מסוכנות הנלמדת מטיב המעשים המיוחדים לעורר וכן מעברו הפלילי, כולל הרשעה בהפרת הוראה חוקית. עם זאת נאות לבחון חלופת מעצר לאחר קבלת תסקיר מאת שירות המבחן.
8. שירות המבחן סקר את עברו את העורר ואת ניסיונות הטיפול במהלך השנים וקבע כי קיים סיכון משמעותי למעורבות חוזרת במעשים פליליים וכי אף שהמפקחים שהוצעו מודעים לתפקידם אין ביכולתם להשפיע השפעה משמעותית על התנהלות העורר לאורך זמן ולכן אין בפיקוחם כדי לצמצם את המסוכנות. בית המשפט קמא לא מצא לנכון לסטות מהמלצת שירות המבחן נוכח טיב המעשים המיוחדים לעורר ונוכח עברו הפלילי.
9. העורר טוען כי קביעת בית המשפט קמא באשר לקיומן של ראיות לכאורה בקשר ל-11 אישומים מתוך ה-13, אינה נכונה. לטענתו רק לגבי אישומים מס' 8 ו-12 יש ראיות לכאורה ואילו לגבי יתר האישומים, בית המשפט קמא ייחס בטעות את הראיות לכאורה הקושרות את אלימלך, גם לעורר.
10. בכל הנוגע לאישום מס' 5 ואישום מס' 11, טוען העורר כי אין בנסיבות המתוארות בכתב האישום כדי לבסס עבירה של גניבה.
11. לטענת העורר, האופן שבו קשר בית משפט קמא את הראיות הנוגעות לאלימלך, עם העורר, הביא לכך ששירות המבחן התרשם באופן מוטעה מן המסוכנות של העורר וכפועל יוצא, להותרת העורר במעצר. לטענת העורר בשים לב לכך שנמצאו ראיות לכאורה רק לגבי שני אישומים, ולנוכח עברו האישי הקשה של המשיב והעובדה שהמפקחים שהוצעו נמצאו נורמטיביים על ידי שירות המבחן, היה מקום לפחות לבחון חלופה של מעצר בפקוח אלקטרוני.
12. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הראיות בתיק ותסקיר שירות המבחן הגעתי למסקנה כי דין העורר להידחות וכי אין עילה להתערב בהחלטות של בית המשפט קמא.
13. באשר לקיומן של ראיות לכאורה, אין מחלוקת כי התשתית הראייתית שהניחה המשיבה לפני בית משפט קמא מקימה את תשתית מספקת בכל הנוגע לאישום מס' 8 ואישום מס' 12. אין גם מחלוקת של ממש בנוגע לכך שהתשתית שהונחה ביחס לאישום מס' 11, הינה מספקת לכאורה לביסוס הטענות העובדתיות המפורטות בו וכל שנטען על ידי העורר הוא כי בסופו של דבר לא בוצעה גניבה. בהקשר זה יוער כי באישום מס' 11, תוארה שיטה זהה לחלוטין לשיטה שתוארה ביחס ליתר האישומים, ולפיה העורר ואלימלך הגיעו לבית המתלוננים, בקשו לתרום לבית כנסת, מסרו שטר של 200 ₪ ובקשו עודף של 100 ₪. מחומר הראיות עולה לכאורה כי העורר לא ביצע בסופו של יום את הגניבה משום שנוכח לדעת כי יש מצלמות במקום ומשום שהכלה של המתלוננים הגיעה למקום.
14. בנסיבות אלו, בהן העורר אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לשלושה אירועים, ובשים לב לחומרת המעשים, ניצול חולשתם הקוגניטיבית של קשישים על ידי תחבולה ומרמה, הסיכון להתפתחות של

אירוע אלים, עברו הפלילי המכביד של העורר, וההמלצה של שירות המבחן, בדין הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים. עוד יוער בהקשר זה, כי הערכת המסוכנות של שירות המבחן התייחסה לעברו של העורר ולאופיו, ולא לריבוי העבירות המיוחסות לעורר ולכן די באישומים שפורטו לעיל כדי להותיר את החלטת בית משפט קמא על כנה.

15. זאת ועוד, עיון בחומר החקירה מלמד כי קיימות ראיות לכאורה, המספיקות לצורך שלב זה של ההליך, הקושרות את העורר גם לאישומים נוספים המפורטים בכתב האישום.

16. כך, ביחס לאישום מס' 3, הראיות בתיק החקירה מלמדות על כך שאף שהעורר לא הודה במעשה המיוחס לו, אלא אלימלך הוא שהודה בכך (ובכך נראה כי נפלה טעות סופר בידי בית משפט קמא), העורר קשר את עצמו למקום האירוע. העובדה שהעורר קשר את עצמו למקום האירוע בתוספת התיאור של המתלונן לפיה שני אנשים היו מעורבים במעשה, די בכך כדי להקים תשתית ראיתית לכאורה בנוגע לאישום מס' 3.

17. כך גם בכל הנוגע לאישום מס' 5, הוצגה תמונה של רכב מזדה לבן בסמוך למקום האירוע והעורר אינו מכחיש כי הרכב שלו. ביחס לאישום מס' 6 מתאר המתלונן כי המעורבים נסעו ברכב לבן, וגם ביחס לאישום מס' 7 יש תמונות של הרכב שהוא לכאורה של העורר. יש לזכור כי האירועים המתוארים התרחשו במקומות שונים בארץ, והימצאותו של הרכב של העורר בדיוק באותם המקומות, והמועדים שבהם אירעו הפריצות, מגבירה בהחלט את עצמת הראיות.

18. ביחס לאישום מס' 9, בדיון בבית משפט קמא הוצג סרטון שבו נראים העורר ואלימלך בסמוך לבית המתלוננים. העורר טוען כי התאריך במצלמות אינו מתאים ליום האירוע וכי המתלוננת לא זיהתה את העורר במסדר זיהוי. המשיבה טוענת כי יש תקלה בתאריך וכי אף שהמתלוננת לא זיהתה את העורר במסדר זיהוי היא לא שללה את הזיהוי אלא לא זכרה ואין לתמוה על כך לנוכח גילה. הטענות ייבחנו בעת ניהול התיק העיקרי ואולם בשלב זה של ההליך, די במה שהוצג כדי להקים תשתית ראיתית לכאורית.

19. לצד כל אלה יש לחזור ולהזכיר כי מדובר בדפוס פעולה זהה לחלוטין בכל האירועים המתוארים בכתב האישום ובכך יש כדי לחזק מאוד את עצמת הראיות. העורר טוען כי יש פרשייה נוספות שבה העורר אינו מעורב ונטען לאותו דפוס פעולה ממש. אף אם נכון הדבר, ויש עבריינים נוספים הפועלים בצורה דומה, אין בכך כדי להחליש את עצמת הראיות לצורך שלב זה של ההליך, כאשר הן נבחנות במכלול השלם.

20. לנוכח כל האמור, הערר נדחה.

21. בהסכמת הצדדים ההחלטה נתנה בהעדרם. המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים ותודיע על כך גם טלפונית. תיק החקירה יישאר בלשכתי עד לאיסופו על ידי נציג מטעם המשיבה.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ח, 19 אוקטובר 2017, בהעדר
הצדדים.